

הרה"ח שמחה בונם רוזנשטרוך ז"ל

1234567

הוצאת החכמה

שפת אמת תכון לעד

הוצאת החכמה

שיחתו האחרונה לפני תלמידי הישיבה של המשגיח הבלתי נשכח
זצ"ל, בסעודה בה' שבט תשל"א שבוע ימים טרם כרע ונפל על
משמרתו בהשכמת הבוקר.

הוצאת החכמה

מסורת ומנהג אבותינו בידינו להתכנס ולהתאסף בה' שבט יום הילולא
של מרן בעל ה"שפת אמת" וצוק"ל בכל שנה ושנה, וזה בבחינת כל כנסי'ה
שהיא לשם שמים סופה להתקיים, ידוע מפי חסידים שאת המאמרים שאמר
בש"ק כתב בעצמו מיד למחרת מעוטף בטליתו ומעוטר בתפילין דר"ת. וזאת
השאיף לנו ולדורות הבאים ברכה את ספרי "שפת אמת".

הוצאת החכמה

השם שפת אמת על ספריו נתנו בניו וחתניו, כי כשמו כן הוא, גם לאשר
המאמר האחרון אשר כתב בידו הקדושה כמה ימים קודם פטירתו הוא בפרשת
ויחי שנת תרס"ה סיים שם דבריו האחרונים בתיבות אלו "שפת אמת תכון
לעד", כמבואר בהקדמה לספר בראשית.

מעניין ומאלף הוא כי מאמרו זה האחרון של בעל השפ"א מתייחס להפסוק
האספו ואגידה לכם וגו' דבריו האחרונים של יעקב אבינו ע"ה טרם נאסף אל
עמו, וצוואתו לבניו.

איתא במדרש עה"פ האספו ואגידה לכם, ביקש לגלות את הקץ ונסתלקה
ממנו שכינה, וכ"ק מרן אדמו"ר (שליט"א) [וְצוּק"ל] רגיל לומר דאיתא דגם
הוה אמינא שבגמרא אמת כל שכן הוה אמינא של יעקב אבינו שביקש לגלות
את הקץ הכוונה לגאולת הנפש ורמז להם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים,
על קבלת עול מלכות שמים שזה יחזיק אותם בגלות עד אחרית הימים כדאיתא
בגמרא (פסחים נ"ו). עה"פ ויקרא יעקב אל בניו וגו' זה ענין קריאת שמע, כשם
שאין בלבך אלא אחד כך אין בלבנו אלא אחד.

וכן כתוב בשפ"א שם בשם המדרש שמאסיפה זו זכו לקריאת שמע, דאי'
כל כנסי' שהיא לשם שמים סופה להתקיים, והנה כנסי' זו בודאי היה לשם
שמים ולכן היא קיימת לעד, וכינוס זה היה הכנה לכל הדורות עד אחרית
הימים.

ענין התכנסות ואסיפה יתכן בשני אופנים, א) על ידי כינוס אנשים מפורזים
למטרה מסוימת וברורה. ב) בכל אדם ובכל פרט בעצמו כינוס ואסיפת כל
כוחותיו הנפשיים הנסתרים בפנימיותו לשעבדם לעשות רצון אבינו שבשמים,

בק"ש יש רמ"ח תיבות כנגד רמ"ח איברים, ולכן ק"ש הוא זמן אסיפה כמ"ש בשפ"א והכוונה לאדם עצמו.

איתא בשפ"א דמה"ט כתבה התורה ארבעה לשונות של גאולה כנגד ארבעה הגלויות העתידין להיות, הקדימה התורה גאולה לגלות, גלות הוא ענין של פיזור, ואיתא דהגלות האחרון נגרם ע"י שנאת חינם, חינם מן המצוות, ולכן נענשו בגלות כלומר בפיזור, פיזור הנפש, כדכתיב „מפוזר ומפורד" מפוזר בין העמים, ומפורד בתוכו ובנפשו, וכדי לצאת מגלות זו ולזכות לגאולת הנפש חייבים להתלכד בגופו ובנפשו ולאסוף כל הכוחות הנפשיים והרצונות הטובים והנסתרים בנפשו, „להקהל ולעמוד על נפשם", להגיע לידי ביצוע מעשים טובים, וכמ"ש שמע ישראל, שמע הוא קיבוץ ואסיפה וחל ע"ז שם ה' אלקינו וסופה להתקיים.

ואף שקשה להגיע למדריגה זו צריך לפחות לשאוף ולהתפלל לה' שנוכה לזה, כדאיתא בספרי מוסר אשר חסיד מתחסידים הראשונים היה רגיל להתפלל רחמנא ליצולן מפיזור הנפש.

ועוד רמז להם יעקב אבינו על ענין האספו שהגאולה תהיה ע"י אחדות ואהבת רעים, כדאיתא שבית המקדש השני נחרב ע"י שנאת חינם, וע"י אחדות אפשר לקרב את הגאולה, ואיתא בשפ"א כי אהבת ישראל גם תלוי בקבלת עול מלכות שמים כראוי, כי עיקר הפירוד שיש בין איש לרעהו נגרם ע"י הרצונות ושאיפות המנוגדות ביניהם, כאשר לכל בני האדם תהיה שאיפה אחת ורצון אחד לעשות רצון אבינו שבשמים יפלו כל המחיצות המפרידות וישרור אהבת ואחווה ומקבלים באהבה זה מזה, וזהו המבחן והנסיון לאדם אם הגיע לאהבת השם, אם שמח בטובתו ובתורתו ובמצוותיו של חבירו בלי קנאה הגורמת לשנאה, אלא שמח שגורם נחת רוח להקב"ה אז איש את רעהו יעזרו. ולאחיו יאמר חזק, זו היא כנסיה לשם שמים שסופה להתקיים.

(איתא בגמרא תענית ה:): יעקב אבינו לא מת וכו' מקרא אני דורש וכו' מה זרעו בחיים אף הוא בחיים, כ"ק מרן אדמו"ר (שליט"א) וצוק"ל רגיל לומר דכאן רמז על הגלות וגאולת הנפש דבכל דור ודור יש כוחו של יעקב אבינו, כדאיתא בשפ"א דבכל אסיפה לשם שמים מסייע כוחו של יעקב דיעקב כלול הוא כדאיתא בזה"ק, ואמר בשם אביו וצוק"ל דיש גם היקש הפוך שצריך להקיש עצמו ליעקב לילך בדרכיו וכפי שאדם רוצה להדבק בכוחו של יעקב אבינו יש לו החיות ממנו ויכול להתקיים אף בגלות ובמיצר.

וזהו ענין של יום הילולא שכוחו מסייע להגיע לרצון אמת לאהבת השם ואהבת ישראל לכנסי' לשם שמים שסופה להתקיים כדכתיב שפת אמת תבון לעד.

וזאת אשר דיבר להם אביהם, מסר להם כח הדיבור, הקול קול יעקב, קריאת שמע, יעקב מדתו אמת כדכתיב תתן אמת ליעקב, השבטים הם ה"שפת" איתא בשפ"א דכשם שהדיבור נשלם ע"י השפתיים כן בנ"י משלימים המעשה ומוציאים מהכח לפועל, וזהו "שפת" תפקיד השפה הוא לברר ולומר מה שצריך לומר ולעצור את מה שאינו צריך לומר וכח זה יש לבני ישראל, עת לחשות זעת לדבר.

ואגידה להם, שאל אביך ויגדך, הוא מלשון אגד ואגודה התקשרות בנפש הצדיק, כנסי' לש"ש, גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם וכחו של אותו צדיק יכול לסייע לכל אחד מאתנו קבלה אמיתית ולקיים בפועל רצונותיו ושאיפותיו הטובות באמת, ושפת אמת תכון לעד.

— * —

איתא מי שיש לו בן יגע בתורה אביו מתמלא עליו רחמים, בוי אם חכם לבך ישמח לבי גם אני... כאשר מתייגעים בתורה נמתקים הדינים ומתבטלים הצרות.

(אמרי אמת)

— * —

צבי וחמיד ורגיג דילאון בלעותא צלותהון בכן מקבל והניא בעותא, איתא בגמרא סנהדרין נפש עמל עמלה לו וכו' הוא עמל במקום זה והתורה עומלת לו במקום אחר, ומפרש רש"י שמחזרת עליו ומבקשת מאת קונה וכו', וזהו צלותהון בכן מקבל והניא בעותא של התורה.

(אמרי אמת)

מכתב מאת הרה"ח ר' בנימין אלתר שליט"א בענין הספר אמרי אמת.

אוצר החכמה

ב"ה, כ"ג אייר תשל"ט.

אוצר החכמה

לכבוד הבחור ה' כמר חיים מילר שי'.

היות ושמעתי שלקראת יומא דהילולא של כ"ק זקני מרן אדמו"ר
זצ"ל בחג השבועות – מוציאים אתם – בישיבת „אמרי אמת” שנקראת על
שמו הק' – קובץ חידושי תורה לאור, ראיתי בהזדמנות זו להעיר ולהסביר
את סיבת עיכוב הדפסת הספה"ק „אמרי אמת” על התורה, דכידוע הדברי-
תורה הנדפסים בספר הם רק ד"ת שגרשמו ע"י אנשים מפי השמועה והועתקו
איש מפי איש, ובודאי עי"ז נפלו שיבושים וטעויות רבות בהד"ת וכדי להוציא
מתחת ידי דבר מתוקן – דרוש עבודה מאומצת ובבירור אחר בירור וזה דורש
חוץ מהמאמץ גם זמן רב.

אחר הדפסת הספר „אמרי אמת” על במדבר ראיתי דבר פלא, והוא
במאמר האחרון על חג השבועות בשנה האחרונה שלפני המלחמה, שנת תרצ"ט,
שנראה ממש כשכינה מדברת מתוך גרונו (דברי נביאות), דברי הכנה לחורבן
הגדול ולהנסיונות הקשים שעתידים היו לבוא ע"י המלחמה, לעורר רחמי
שמים ליחיד וכ"ש לציבור, עיי"ש מילותיו האחרונות, שבהם כיון ודאי על
החורבן הנורא שבא אח"כ, ורצה בזה לחזק את ידי השומעים שיוכלו למסור
נפשם על קדושת שמו יתברך.

אל"ד ידידך הדו"ש

בנימין אלתר